

Møder falder omtrent samtidig, saaledes at Kvinder fra hele Danmark kommer til at deltage i den Glæde at være Værter for Kvinderne fra vore Søsterlande.

Man arbejder indenfor Fællesstyrelsen videre med Planen, i Forvejen overbeviste om, at D. K.'s Medlemmer gerne gaar med til at løse denne Opgave paa en i enhver Henseende værdig Maade og ud af Samværet drage den Lærdom og Kraft, som *altid* tiltrænges i en stor Sag.

En Dronning Margrethe Statue.

Paa et i D. K.'s Fællesstyrelse den 20. ds. afholdt Møde blev det besluttet, at D. K. skal tage Initiativet til, at der ad Aare rejses en Statue af denne vor navnkundige Hersker.

Et Udvalg blev nedsat til at arbejde videre med Sagen. —

Vielsesritualet.

D. K. har i det forløbne Aar vundet en af sine smukkeste Sejre. Den er ikke af den udvortes gennemgribende Art som Valgretten — og derfor kunde den vel ogsaa let blive skudt til Side og glemt i disse Valgretstider; men den er for god til at sidde som Askepot; thi den er dels af ikke ringe Betydning i sig selv, dels et godt Eksempel paa, at D. K. ikke blot arbejder for at skaffe Kvinderne lige Borgerret med Mændene, men ogsaa tænker paa at faa udformet alle Love og Forhold saaledes, at Kvinderne kan leve under dem med Glæde.

Jeg tænker paa Forandringen af Vielsesritualet.

Som bekendt indeholdt det gamle Vielsesritual forskellige Udtryk, som maatte lyde stødende og krænkende i Kvindens Øre. Fremfor alt galdt dette Citatet af 1. Pet. 3, 1: »I Kvinder, værers Eders Ægtemænd underdanige thi saaledes frydede sig ogsaa forud de hellige Kvinder, som haabede paa Gud og var deres Ægtemænd underdanige«. (De bekendte Ord af Pauli Brev til Efes. 5, 22: »I Kvinder, værers Eders egne Mænd underdanige*) som Herren; thi Manden er Kvindens Hoved, ligesom og Kristus er Menighedens Hoved, og han er sit Legemes Saliggørers. Men ligesom Menigheden er Kristus underdanig, saaledes skal ogsaa Kvinderne være

deres egne Mænd underdanige i alle Ting« — ved en Revision i 1899 udtagne af Ritual og erstattet af ovennævnte af Peters Brev).

Men ogsaa forskellige andre Ord — som dette: »Med Smerte skal du føde Børn« — forekom os at være ilde anbragt ved en Bryllupsfest.

D. K. nedsatte for nogle Aar siden et Udvalg, som supplerede sig med nogle kendte Teologer. Dette Udvalg fremsatte saa et Forslag til et nyt Ritual, som blev indsendt til Kultusministeriet tilligemed en Begrundelse, der var udarbejdet af *Prof. Torm* og *Pastor Welding*.

Af denne fortræffelige Begrundelse skal jeg tillade mig at anføre Stykket om Underdanigheden: »Det forekommer os, at, hvordan man end ser paa Sagen selv: Kvindens Underordnelse under Manden; om man mener, at der i Apostelens Ord herom er indeholdt en almenyldig Sandhed om Forholdet mellem Mand og Hustru eller ikke, et synes dog de fleste Kristne nu at være blevne enige om; at den *Form*, hvori Apostlene her udtrykte sig, er saa ejendommelig skarp, at den vanskelig kan finde Anvendelse til alle Tider. Vi holder for, at et saadant Skriftord, der har sin særlig skarpe Form efter de Tidsforhold, under hvilke det først blev sagt, ikke egner sig til at være Led i et Ritual, hvor det, udtaget af sin Sammenhæng og som direkte Tiltale til de enkelte, bliver det Udtryk for Sagen, som Kirken vedkender sig.

*) Jeg bemærker dog at saavel Biskop Rørdam som Aksel Sørensen istedetfor »værers underdanig« oversætter Stedet i »underordner eder«. Dette gælder ogsaa det ovennævnte Sted i Petersbrevet.